

ה"ת 51461/10-17 - עמרם ביטון, דניאל רמניה נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום בנצרת

31 אוגוסט 2018

ה"ת 51461-10-17 ביטון נ' מדינת ישראל

בפני: כב' השופטת הבכירה-לילי יונג-גפר
המבקשים
1. עמרם ביטון
2. דניאל רמניה
נגד
המשיבה
מדינת ישראל

החלטה

1. בפניי בקשה להחזרת תפוס.
2. ביום 2.7.17 בתחנת משטרת נצרת עלית, הגישה המבקשת 2 (להלן: "המבקשת"), תלונה לפיה ממקום עבודתה בחנות "קשת טעמים" בנצרת עלית, נגנב תיקה האישי, אשר הכיל, לדבריה, ₪ 5,000 במזומן, מפתחות רכב, תעודת זהות וכרטיסים אישיים. כעבור יומיים, לאחר שצפתה במצלמות האבטחה של החנות, מסרה המבקשת כי החשוד בגניבת תיקה מהחנות הנו אדם בשם חנניה דהן ז"ל (להלן: "המנוח"), אשר עוכב לחקירה בתחנת המשטרה.
3. המנוח הכחיש בחקירה את המיוחס לו. הוא אישר כי ביקר בחנות ביום הגניבה אך הכחיש כי גנב את תיקה של המבקשת 2. בכיסו של המנוח נמצא סכום של 4,000 ₪, לגביו מסר בחקירה כי קיבל אותו מגיסו, המבקש 1 (להלן: "המבקש"), אשר בדירתו התגורר באותה העת. המנוח נעצר ושוחרר בתנאים בהחלטת בית-המשפט מיום 6.7.17.
- ב-11.9.07 נפטר המנוח, ותיק החקירה נסגר.
4. ביום 26.10.17 פנה המבקש בבקשה להחזרת תפוס וטען כי סכום הכסף שנתפס על-ידי המשטרה בחיפוש על גופו של המנוח, בסך 4,000 ₪, שייך לו.
- בהחלטה מיום 7.11.17 קבעתי כי ניתן להחזיר את הכסף שנתפס אצל המנוח ליורשיו החוקיים, וכי עם הצגת צו ירושה או צו קיום צוואה, יינתן צו להחזרת הכסף התפוס ליורשי המנוח.

5. המבקש פנה פעם נוספת בבקשה להחזרת הכסף לידי, ובהחלטה מיום 24.12.17 קבעתי כי לא ניתן להיעתר לבקשה מבלי לשמוע את עמדת יורשי המנוח, בהתאם לצו ירושה או לצו קיום צוואה שניתן על-ידי בית-משפט מוסמך.

6. ביום 13.5.18, פנתה המבקשת בבקשה להורות על השבת הכסף התפוס לידיה, בטענה כי מדובר בסכום הכסף אשר נגב מתיקה, והיא צורפה כמבקשת נוספת במסגרת בקשה זו.

7. ביום 30.5.18 התקיים דיון במעמד הצדדים, בנוכחות המבקשים ונציג המשטרה. בדיון טען המבקש כי המנוח התגורר בביתו באותה תקופה, וכי הוא מסר לידי סכום של ₪ 4,000 לצורך רכישת רכב שישמש אותם בעסק רוכלות משותף. המבקשת עמדה על בקשתה להשיב את הסכום לידיה. נציג המשטרה הותיר את העניין לשיקול דעת בית-המשפט.

8. לצורך מתן החלטה עיינתי בתיק החקירה הנוגע לתלונתה של המבקשת, ובכלל זה צפיתי גם בסרטון ממצלמת האבטחה מהמועד ומהמקום בהם נטען כי בוצעה הגניבה. מהעיון עלה כי אין ולא היו בתיק החקירה די ראיות, אף בלא ברמה הלכאורית, להעמדתו של המנוח לדיון באשמת גניבת תיקה של המנוחה. יודגש, סכום הכסף נתפס בכיסו של המנוח יומיים לאחר גניבת התיק, וברשות המנוח לא נתפס אף פריט אחר הקושר אותו לביצוע הגניבה. מכאן, שהמבקשת לא עמדה בנטל, אף לא ברמה של מאזן ההסתברויות, להוכיח את זכותה בכסף.

9. משכך, בקשת המבקשת לקבלת הכסף נדחת, והזכות לקבלתו עומדת למנוח שממנו נתפס, ובנסיבות העניין - לעזבונו.

10. אשר לטענת המבקש בדבר זכותו בסכום הכסף התפוס, הרי שמדובר בטענה המצויה במישור היחסים בין המבקש לבין עזבון המנוח או יורשיו, ואין בידי ערכאה זו הכלים והסמכות לבררה. עד כה לא הוצג לפני צו ירושה או צו קיום צוואה, וכפועל יוצא מכך לא הובאה בפני עמדת יורשי המנוח.

התוצאה מן האמור לעיל היא כי בקשותיהם של שני המבקשים נדחות. ניתן בזה צו להשבת התפוס לעזבונו של המנוח, בהתאם לצו ירושה או צו קיום צוואה, שניתן על-ידי ערכאה מוסמכת.

המבקש יהיה רשאי כמובן לפעול במישור האזרחי מול עזבונו של המנוח ולתבוע ממנו את הסכום שנתפס, כמו כל חוב אחר שחב לו המנוח.

המזכירות תשלח ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, כ' אלול תשע"ח, 31 אוגוסט 2018, בהעדר הצדדים.

הוקלד על ידי